

Sygn. akt: III U 712/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Sylwia Wójcik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 grudnia 2015r. w O.

sprawy z odwołania E. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania E. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 03.09.2015r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

E. C. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 03.09.2015r., znak: ENMS/15/028068456, odmawiającej mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu wniósł o zaliczenie do okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O. od 01.02.1983r. do 31.03.2002r. oraz do ogólnego stażu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12.03.1969r. do 31.08.1972r.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że na dzień 01.01.1999r. odwołujący nie udowodnił 25-letniego ogólnego stażu pracy, a jedynie 24 lata 2 miesiące i 11 dni. Zdaniem organu rentowego E. C. nie udowodnił też 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy podniósł, że w decyzji z dnia 03.09.2015r. do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O. od 01.02.1983r. do 31.03.2002r. z uwagi na rozbieżności w nazwie stanowisk pracy w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz w ogólnym świadectwie pracy. Z tych względów zdaniem ZUS zaskarżona decyzja z 03.09.2015r. jest prawidłowa.

Organ rentowy wskazał też, że wraz z odwołaniem od ww. decyzji E. C. złożył własne oświadczenie oraz zeznania świadków na okoliczność pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12.03.1969r. do 31.08.1972r. Okres ten został mu

zaliczony, wykazał więc 25-letni ogólny staż pracy. Ponieważ jednak w dalszym ciągu do okresu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O., odwołujący nie wykazał 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach i decyzją z dnia 19.10.2015r. ponownie odmówiono mu prawa do emerytury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.08.2015r. E. C. złożył w ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury, na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Po rozpoznaniu tego wniosku organ emerytalny ustalił, że na dzień 01.01.1999r. ubezpieczony nie wykazał 25 lat ogólnego stażu pracy, a jedynie 24 lata 2 miesiące i 11 dni. Do okresu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O. od 01.02.1983r. do 31.03.2002r. z uwagi na rozbieżności w nazwie stanowisk pracy w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz w ogólnym świadectwie pracy. W konsekwencji ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 03.09.2015r. odmówił odwołującemu prawo emerytury.

Odwołujący składając wniosek o emeryturę nie domagał się zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym. Dopiero do odwołania E. C. dołączył własne oświadczenie oraz zeznania świadków na okoliczność pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12.03.1969r. do 31.08.1972r. Organ rentowy zaliczył mu do ogólnego stażu pracy ten okres, co skutkowało wykazaniem 25-letniego ogólnego stażu pracy. W dalszym ciągu do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono jednak okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O., dlatego decyzją z dnia 19.10.2015r. ZUS ponownie odmówił odwołującemu prawa do emerytury.

E. C. w okresie od 01.02.1983r. do 31.03.2002r. był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...) w O. jako magazynier w magazynie paliw i części zamiennych. Odwołujący zajmował się zarówno dystrybucją paliw jak i wydawaniem z magazynu smarów i olejów oraz części zamiennych do samochodów, tj. opon, łożysk, śrub żarówek, resorów, przewodów elektrycznych. Wraz z drugim pracownikiem magazynu miał podpisaną umowę o wspólnej odpowiedzialności materialnej za powierzone mienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadków: C. P., Z. T., zeznania odwołującego E. C., akta osobowe odwołującego, wszystkie dokumenty zawarte w aktach emerytalnych odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem badania była decyzja ZUS z dnia 03.09.2015r., odmawiająca E. C. (ur. (...)) prawa do emerytury.

Zgodnie z art. 24 ust. 1b pkt 20 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wiek emerytalny ubezpieczonych urodzonych po dniu 30.09.1953r. wynosi co najmniej 67 lat.

Natomiast na podstawie art. 184 ww. ustawy w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura, jeżeli ubezpieczony spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Według przepisu § 2 ust. 1 ww. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Ponieważ decyzją z dnia 19.10.2015r. ZUS zaliczył odwołującemu do ogólnego stażu pracy okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od wykazania przez E. C., że w okresie od 01.02.1983r. do 31.12.1998r. pracował w (...) Spółdzielni (...) w O. w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu odwołanie od decyzji z dnia 03.09.2015r. jest niezasadne.

Na okoliczność pracy odwołującego w (...) Spółdzielni (...) w O. Sąd dopuścił dowód z akt emerytalnych E. C., jego akt osobowych oraz z zeznań świadków: C. P., Z. T. i zeznań odwołującego przesłuchanego w charakterze strony.

Z akt ZUS, dotyczących E. C. wynika, że za sporny okres zatrudnienia złożył on w ZUS świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 30.06.2010r. (k. 9a.e.). W świadectwie tym wskazano, iż w okresie od 01.02.1983r. do 31.03.2002r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace magazynowe, załadunkowe, rozładunkowe, transport oraz konfekcjonowanie surowców, półproduktów i wyrobów gotowych - pylistych, toksycznych, żrących, parzących i wybuchowych na stanowisku magazynier magazynu paliw i części zamiennych. Świadectwo to nie zostało ono uwzględnione ze względów formalnych, bowiem w ogólnym świadectwie pracy wskazano, iż odwołujący pracował na stanowisku magazyniera magazynu samochodowego i magazyniera magazynu proszku.

Wskazać trzeba, że przyznanie świadczenia emerytalnego na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 u.e.r.f.u.s. w zw. z § 2 i 4 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez organ rentowy następuje na podstawie świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie zatrudnienia w warunkach szczególnych, które jednak jak każdy dokument nieurzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c. podlega kontroli zarówno co do prawidłowości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej, gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej (tak Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 10.09.2013r., III AUa 310/13, LEX nr 1378578).

W ocenie Sądu w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań E. C., ww. świadectwo pracy w szczególnych warunkach zostało wystawione nieprawidłowo.

Sąd miał na uwadze, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy i jej wykonywanie w warunkach określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a więc stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy). Przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, nie jest dopuszczalne zaliczanie innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika w stopniu powodującym wcześniejszą utratę zdolności do zatrudnienia i nie zostały wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia. W świetle art. 32 ust. 4 u.e.r.f.u.s. oraz § 1 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, pracami w szczególnych warunkach nie są wszelkie prace wykonywane w narażeniu na kontakt z niekorzystnymi dla zdrowia pracownika czynnikami lub prace charakteryzujące się znacznym wysiłkiem fizycznym, lecz jedynie takie, które zostały wymienione w § 4-15 tego rozporządzenia i wykazach stanowiących załącznik do niego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.04.2014r., II UK 395/13, LEX nr 1455235).

W ocenie Sądu nie ma podstaw do zaliczenia w/w okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O. 01.02.1983r. do 31.03.2002r. do pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący w okresie od 01.02.1983r. do 31.12.1998r. nie wykonywał bowiem pracy w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy. Okres od 01.01.1999r. do

31.03.2002r. w świetle art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie podlega zaś badaniu w niniejszej sprawie.

Na okoliczność pracy odwołującego w (...) Spółdzielni (...) w O. Sąd przesłuchał świadków: C. P. i Z. T..

Świadek C. P. w (...) Spółdzielni (...) w O. pracował od 1978r. przez 40 lat na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, wożąc produkty mleczarskie. Zeznał, że w Spółdzielni stacja paliw połączona była z magazynem, w którym znajdowały się smary i oleje oraz części zamienne do samochodów, tj. żarówki, resory, śruby, przewody elektryczne, świece. Świadek zeznał, że w magazynie pracował odwołujący i jeszcze inna osoba, obaj wydawali paliwo, smary i części zamienne. Z jego zeznań wynika, iż w Spółdzielni był jeszcze magazyn produktów spożywczych i magazyn części zamiennych do maszyn produkcyjnych, pracowali w nich oddzielni magazynierzy.

Świadek Z. T. w (...) Spółdzielni (...) w O. pracował w latach 1980-2000 na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Także on zeznał, że odwołujący pracował w magazynie, gdzie były składowane smary i oleje oraz części zamienne do samochodów, tj. opony, resory, śruby, amortyzatory, akumulatory a nadto odwołujący wydawał paliwo, tj. tankował samochody. Świadek do tego magazynu przywoził silniki.

Powyższe zeznania znalazły potwierdzenie w zeznaniach odwołującego. E. C. przesłuchiwany w charakterze strony na okoliczność zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O. zeznał, że pracował w tym zakładzie jako magazynier w magazynie paliw, smarów, olejów i części zamiennych. Pytany o części zamienne wskazał, że w magazynie znajdowały się łożyska, akumulatory, wahacze, opony, resory, śruby, kable, filtry, żarówki. Z jego zeznań wynika, że w magazynie oprócz niego pracowała jeszcze inna osoba, byli wspólnie odpowiedzialni za wszystkie rzeczy w magazynie, obaj też wydawali wszystkie rzeczy, jakie znajdowały się w magazynie. Odwołujący zeznał, że magazyn był podzielony na sektory, tj. część biurową, gdzie stało biurko i regał z segregatorami oraz część, gdzie znajdowały się części zamienne, leżały one na regale i na podłodze. Na podłodze leżały duże części jak opony, resory a na regale leżały części małe: śruby, kable, filtry, żarówki, łożyska. Odwołujący wydawał paliwo z dystrybutorów, tak jak na stacji benzynowej. Przyjmował też paliwo, gdy przyjechała cysterna z paliwem, podłączano wąż z cysterny do zbiornika. W magazynie składowany był płyn borygo, w plastikowej beczce o pojemności 120 l. Smary były składowane w beczce plastikowej lub metalowej, oleje w beczkach blaszanych, a w gąsiorach kwas do akumulatorów. Odwołujący przyznał, że nie rozlewał kwasów do akumulatorów, bo zajmował się tym mechanik. Przyznał też, że kontrolował stan części zamiennych w magazynie, gdy brakowało poszczególnych części, zgłaszał to kierownikowi transportu, który zamawiał brakujące części a odwołujący lub jego współpracownik przyjmował na stan magazynowy zamówione części i odpowiadał materialnie za wszystko, co znajdowało się w magazynie. Były robione inwentaryzacje roczne, spis sporządzano z natury, wpisywano ilość smarów, paliwa, olejów i części zamiennych.

Sąd dał wiarę ww. zeznaniom, gdyż są one ze sobą spójne oraz są zgodne ze zgromadzoną w aktach osobowych odwołującego dokumentacją wskazującą na zatrudnienie w (...) Spółdzielni (...) w O. jako magazyniera. W aktach osobowych odwołującego znajdują się umowy o wspólnej odpowiedzialności materialnej: z dnia 02.02.1983r., 10.10.1985r., 02.04.1990r., 14.01.1991r., 01.10.1998r. We wszystkich umowach wskazano, że odwołujący odpowiedzialny materialnie jest za mienie znajdujące się w magazynie, w tym paliwa i części zamienne. Także wszyscy świadkowie wskazywali, iż odwołujący zajmował się zarówno dystrybucją paliw, jak i wydawaniem części zamiennych do samochodów z magazynu, tj. opon, resorów, łożysk, śrub, kabli elektrycznych.

Odwołujący domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w O. wskazując, że wykonywał pracę wskazaną w Wykazie A Dział IV pkt 40 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wskazano tam prace magazynowe, załadunkowe, rozładunkowe, transport oraz konfekcjonowanie surowców, półproduktów i wyrobów gotowych - pylistych, toksycznych, żrących, parzących i wybuchowych są pracami w szczególnych warunkach w rozumieniu tego Rozporządzenia. Zarówno z zeznań odwołującego jak i świadków wynika zaś, że E. C. wykonywał prace magazynowe paliwa i tankował paliwo do samochodów, lecz była to tylko część jego obowiązków pracowniczych. E. C. pracował w magazynie paliw i

części zamiennych. Do jego obowiązków należało też zajmowanie się pozostałym mieniem, znajdującym się w tym magazynie, tj. częściami zamiennymi do samochodów, przyjmował je do magazynu i wydawał, był za nie materialnie odpowiedzialny. Nie zajmował się wobec tego wydawaniem wyłącznie surowców toksycznych, jak paliwo, lecz również wydawaniem opon, śrubek, łożysk i innych części do samochodów. Tym samym nie pracował w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, że E. C. w (...) Spółdzielni (...) w O. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy, dlatego sporny okres nie może być uwzględniony do takiej pracy. Odmowa zaliczenia tego okresu powoduje, iż odwołujący nie wykaże 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach i nie będzie spełniał warunków do przyznania mu prawa do emerytury.

Z tych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie E. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 03.09.2015r.